

[Indenrigsministeren.]

nisteren og økonomiministeren. Jeg vil gerne sige, at jeg betragter det område som et administrationsområde, på samme måde som jeg går ud fra den tidligere indenrigsminister betragter det. Jeg har fuld tillid til, at både landbrugsminister, økonomiminister og statsminister finder et rimeligt resultat, og at de, når det drejer sig om amtskatterne, også vil vurdere landbrugets situation. Jeg kan forstå på lovforslaget her, at det er en slags forskud på og sikring af, at situationen bliver, som den er, altså at landbruget er fritaget for amtsejendomsskat.

Hr. A. Chr. Andersen var inde på, at man ikke skulle begrænse det kommunale selvstyre, men han mente, at det trængte man nu alligevel til. Jeg vil nok sige, at jeg lyttede interesseret til den borgmester, som ind mellem siger, at staten skal holde sig fra kommunerne og lade være med at lægge for snærende bånd på dem og i øvrigt ikke komme med begrænsninger i nogen retning. Det er altså en anden situation her. Jeg kan også sige, at hvis man fulgte lovforslagene her, ville det for sidste års vedkommende have betydet, at Herstedernes beskatning var steget med 4 pct. og Hundested med 8 pct.

Hr. Gunnar Jensen har jeg ikke mange bemærkninger til, fordi der i og for sig var tale om en afvisning. Til hr. Maigaard har jeg heller ingen bemærkninger, idet hans bemærkninger jo faldt meget i tråd med det, jeg sagde til indledning.

Juul-Madsen: Jeg skal fremdeles alene holde mig til lovforslaget om loft over grundskyldpromillerne.

Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Maigaard, at det mig bekendt aldrig er sket, at det konservative folkeparti har stemt mod nogen social lovgivning, som havde det klare sigte at hindre social nød her i landet. Derimod har vi måske ikke stemt for enhver lov, der bragte de sociale udgifter i vejret. Der er jo også love, hvis sigte man kan diskutere. Vi har altid stemt for den lovgivning, der kunne sikre mod social nød her i landet, men vi er modstandere af en lovgivning, sådan som man på mange måder ønsker den til venstre side her i salen, hvis sigte klart er skattepolitisk at klæde folk af

til skindet. Det er vi modstandere af, det erkender jeg.

Når hr. Maigaard spørger, hvad det egentlig er, der kan begrunde, at man skal gribe ind i det kommunale selvstyre, vil jeg svare, at der er flere ting, der kan begrunde, at der må være en grænse for, hvor langt man kan gå. Der findes altid, når man taler om skatter og udgifter, et bristepunkt et eller andet sted. Når man når det bristepunkt, er man gået videre, end rimeligt er. Her kan jeg tage den højtærede indenrigsminister til indtægt, for indenrigsministeren sagde sidste år og gentog det også i udvalget, at der også efter hans opfattelse et eller andet sted var et bristepunkt. Der var et eller andet sted et tal, der sagde ham, at nu var man gået for vidt. Jeg kan så prøve at definere det: når man går så vidt, at man med grundskatter og amtskatter kommer over de 10 pct. og derved rent faktisk socialiserer jordværdierne og f. eks. bringer folkepensionisten med den beskedne indtægt og andre lavtlønsgrupper med eget hus, for hvem fradragsretten ikke virker fuldt ud, i vanskeligheder, så mener jeg, at man har nået dette punkt. Så er det ikke mere rimeligt, at et givet flertal i en kommunalbestyrelse kan gøre lige, hvad der passer det på det område.

Jeg må minde om, at det ikke er noget nyt i dansk skattelovgivning, at vi har et loft. Vi havde i en lang årrække et loft på 35 promille. Det blev ophævet i 1966. Alligevel har man stort set ude over landet ført en fornuftig grundskyldpolitik, og derfor sigter mit lovforslag heller ikke mod Vestjylland og andre steder, hvor man i erkendelse af, hvilke kræfter der er i denne lovgivning, har båret sig fornuftigt ad. Mit lovforslag sigter mod de kommuner, der efter min opfattelse på en urimelig måde udnytter lovens muligheder til u hæmmet at fastsætte en hvilken som helst grundskyldpromille, man vil.

Jeg vil gerne give et andet eksempel på, at man efter min mening går for vidt. Jeg kan tage Nordsjælland i videste forstand, hele Frederiksborg amt, eller jeg kan tage dele af Roskilde amt med. Jeg kunne også tage Københavns amt med, hvor der endnu findes store arealer, hvor man af naturfredningsmæssige grunde, af hensyn til at bevare et bestemt miljø, stadig har jordbrug.